

Biblioteca Vella

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Plaça de l'església de Sant Iscle i Santa Victòria, 5 - Dosrius
Emplaçament	Al bell mig del casc antic de Dosrius, davant de la façana principal de l'església parroquial
Alçada:	145m

Coordenades:

Latitud:	41.59444
Longitud:	2.40689
UTM Est (X):	450569
UTM Nord (Y):	4604919

Classificació

Número de fitxa	08075-7
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Any	1870-80
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Barcelona
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dv., 01/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici cantoner de planta irregular, amb la coberta de teula àrab de dues vessants i el carener perpendicular a la façana principal. Forma cantonada amb el carrer de Sant Isidre i està organitzat en una sola planta, La façana principal presenta un portal d'accés rectangular emmarcat per dues finestres d'arc de mig punt, amb les reixes de ferro coronades amb frontons semicirculars. El parament està rematat amb una cornisa rectilínia i compta amb un sòcol inferior de pedra aplacada. Tota la construcció té els paraments arrebossats i pintats.

Història

L'edifici és conegut amb aquest nom pel fet que, durant els anys 40 del segle XX, Juan Zamora de las Vacas, alcalde i metge del poble, hi va voler fer una biblioteca pública, tot i que finalment, el projecte no es dugué a terme. La primera referència documental apareix en una pintura de la família Fàbregas Rigola, comprada a Madrid entre els anys 1867-70. L'any 1892, l'edifici funcionava com a escola pública de nenes. Posteriorment, i fins a la Guerra Civil espanyola (1936-39), fou la seu de la barberia del poble i la primera sala de ball del municipi (durant el primer terç del segle XX). Durant la dècada dels anys 1964-65 a 1974-75, es convertí en local pels joves. L'any 1981, l'edifici fou reformat interiorment per l'arquitecte Jordi Estrany i Castany. Un cop finalitzada la reforma, i fins l'any 1991, la construcció albergà diferents serveis de l'ajuntament com magatzem de documentació de l'arxiu històric municipal, seu del grup d'esplai, correus, etc. Des del curs 1994-95 i fins al 1996-97 s'utilitzà com a l'aula de parvulari del CEIP del Pi, i posteriorment, s'hi instal·laren les bústies dels apartats de correus (a l'entrada), s'organitzaren algunes exposicions i s'hi instal·là el Punt d'Informació Juvenil l'any 2001. L'edifici passà a ser propietat del Bisbat de Barcelona mitjançant una permuta realitzada a finals del mandat de l'alcalde Josep Jo (1999-2015).

Bibliografia

ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1988). "Dosrius al primer terç de segle (1900-1933)". El Comú, núm. 2, p. 18. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.E.02/007.

